

Dagboek 3 13-14 januari 2017

Na twee dagen (heel) vroeg te zijn opgestaan mogen we vandaag 'uitslapen'. Het wordt een dag met tegenstellingen.

Om 8 uur vertrekken we naar Choeng Ek, de Killing Fields. Ook dit hoort bij het verhaal van Spie-en. De vreselijke Pol Pot periode in de jaren '70 is er de oorzaak van dat er nog steeds zoveel armoede is in Cambodja.

Naar schatting 2 miljoen mensen zijn omgekomen van honger of zware arbeid op het veld of omdat ze werden vermoord.

Choeng Ek is één van de ruim 300 plaatsen in Cambodja waar de slachtoffers massaal werden begraven. Het verhaal is te gruwelijk voor woorden.

Choeng Ek is een prachtige tuin, haast een park te noemen. Vogels fluiten, bloemen bloeien. Maar de bezoekers lopen verdoofd rond tussen de massagraven met een koptelefoon waarop ze via een audiotour het vreselijke verhaal te horen krijgen en over de verschrikkingen die hier plaatsvonden. Hier werden de mensen naar toe gebracht die niet voldeden aan de eisen van de Rode Khmer. Op de rand van grote kuilen werden ze met een nekslag vermoord en in de kuil gegooid. Baby's en kinderen werden tegen een boom verbrijzeld voor de ogen van hun moeders en daarna in de kuil geworpen. Om het geschreeuw van de gevangenen niet te laten opvallen in de omgeving werd er harde muziek gespeeld via grote luidsprekers.

De wachtkamer van het ziekenhuis

Na de Killing Fields gaan we Raksmeij ophalen. Zij werkt in een christelijk ziekenhuis een eindje buiten Phnom Penh. Ze zal de komende dagen ook met ons meegaan en ons helpen als tolk.

Het is een bijzonder ziekenhuis, waar we als westerlingen vreemd opkijken van de manier van werken. Het wordt gerund door christelijke organisaties en buitenlandse artsen. De

hulp is voor iedereen ongeacht religie of afkomst. Tegelijkertijd met de medische hulp willen de medewerkers ook hun christen-zijn delen. In de wachtkamer staat een televisiescherm waarop christelijke films en documentaires te zien zijn.

Raksmeij luistert of Piets hart nog klopt....

We ontmoeten een stel enthousiaste medewerkers in dit ziekenhuis waar Raksmeij een soort huisarts is. Het ziekenhuis ziet er netjes uit, schoon en het lijkt goed georganiseerd. We krijgen een rondleiding, en dr. Raksmeij checkt Piets hart. Het klopt nog...Het is mooi voor de verpleegkundigen onder onze gasten om dit te zien.

Dan is het tijd om even bij te komen en waar kun je dat beter doen in Phnom Penh dan in Jars of Clay, een restaurant dat wordt gerund door meisjes die uit de prostitutiewereld komen.

Het is er lekker koel, er is wifi en het eten is er heerlijk.

De Russische markt is hier vlakbij en hier zijn genoeg souvenirs te koop voor thuis. Natuurlijk bezoeken we weer onze vriendin, die hier een kraampje heeft. Ze is weer heel blij om ons te zien. Ze is christen en laat ons een bijzondere bijbel zien: een soort cassettespeler in de vorm van een bijbel. Daarop staat de complete gesproken bijbel in het Khmer. Het is oplaadbaar via zonne-energie. Ze is er heel erg blij mee. Het is een prachtige bijbel voor wie niet kan lezen. En dat zijn er heel veel hier in Cambodja.

Tijd om de koffers te pakken, want we gaan een paar dagen naar Kampong Cham. Het is een rit van ruim 2 uur en als het donker wordt is het een dodenrit. Geen verlichting langs de weg, veel verkeer zonder achterlicht, honden die oversteken en bromfietsen die tegen het verkeer in rijden. We zijn heel dankbaar dat we veilig op onze bestemming aankomen.

Zaterdagmorgen. Om kwart over 5 loopt de wekker af. Om 6 uur vertrekken we richting Stung Trang. We ontbijten in de auto: stokbrood met water. Koy heeft de vaart er flink in. We moeten een heel eind rijden en op tijd aankomen. Vandaag wordt een groot irrigatieproject geopend in een zeer afgelegen en droog gebied. In het afgelopen jaar is er flink gegraven en gewerkt om een dijk van 500 meter te verstevigen en te verbreden. Er is een grote sluis gebouwd in de dijk.

Op deze plek kan het water wegvloeiën als het reservoir te vol wordt.

Er is inmiddels een groot stuwmeer ontstaan met een oppervlakte van 25 ha. Het water komt uit de achterliggende heuvels en in het regenseizoen stroomt het meer heel snel vol. Er is een overloop gemaakt zodat de dijk niet zal bezwijken als het meer volstroomt.

Als in het droge seizoen de sluis opengedraaid wordt brengt een kanaal van 4 km lang het water naar de rijstvelden waar 9.000 mensen nu een extra rijst oogst krijgen. We zien nu al prachtige groene rijstvelden. In het meer is 2000 kg vis uitgezet, een goede aanvulling voor het dagelijks voedsel voor de

boeren en hun gezinnen.

Dit project heeft € 170.000 gekost en is gefinancierd door Stichting Pharus. Een deel van dit project, € 50.000 zal de komende 10 jaar door de boeren worden terugbetaald. Daarvoor is een contract getekend door de betreffende boeren uit dit gebied. De dubbele opbrengst van hun stuk grond maakt dit mogelijk.

We arriveren om kwart over 8 bij de dijk. Vandaag is de belangrijkste gast Zijne Excellentie Hun Neng, voormalig gouverneur van deze provincie en de broer van de minister-president. En er zijn nog veel meer hoge pieten aanwezig.

De ceremonie begint met het knippen van het lint. We mogen allemaal een stukje knippen en Hun Neng doet de beslissende knip. Applaus! Daarmee is de dijk voor geopend verklaard.

We nemen plaats op het erepodium voor de nodige toespraken. Piet spreekt namens Stichting Pharus. Hij wijst de boeren op hun verantwoordelijkheid om nu ook daadwerkelijk dit project te gebruiken voor verbetering van hun leefomstandigheden. Maar ook om te zorgen voor goed onderhoud voor deze dijk.

De toespraak van Hun Neng is behoorlijk politiek getint. In juni zijn er gemeentelijke verkiezingen en hij neemt alvast een voorproef op de komende verkiezingscampagne.

Dan is het tijd om de dijk en de sluis te bekijken. Het is een behoorlijk verschil met twee jaar geleden, toen hier alles dor en droog was en er een groot gat in de oude dijk was geslagen waardoor alle water weg stroomde. Sam Chet neemt ons mee naar een paar andere projecten,

een nieuw huis voor een arm gezin. En een weeskind, een jongen van 14 jaar die aids heeft en erg zwak en vermagerd is. Zijn oma zorgt goed voor hem, maar hij is zo zwak dat hij niet kan staan. Hij kijkt ons aan met grote ogen, wat zou er in zijn hoofd omgaan? Al die mensen die bij hem op bezoek komen.

We zijn erg onder de indruk van de situatie van deze jongen. Beide ouders verloren en nu zo ziek. Toch zijn we blij dat dit kind niet in een weeshuis zit, maar liefdevol wordt verzorgd door zijn oma. We hopen dat hij zijn aidsmedicijnen goed inneemt en goed voedsel krijgt zodat hij wat aan kan sterken. De Spie-en vrijwilligster zal

hen in ieder geval wekelijks bezoeken en hem blijven volgen.

We bezoeken een jongen van 19 jaar. Hij was als wees in het Spie-en programma opgenomen totdat hij 18 jaar was. Toen heeft hij een beroepsopleiding gevolgd bij Spie-en voor kleermaker. Inmiddels heeft hij met een lening van Spie-en een naaimachine gekocht en naait nu op bestelling allerlei kleding voor zijn klanten. Hij is heel trots op zijn werk.

Deze jongen is in augustus vorig jaar gefilmd door Living Image en zal een onderdeel zijn van de film over het 25-jarig jubileum van Stichting De Brug.

Het is 2 uur en we hebben er al een hele dag op zitten. We drinken nog samen koffie en gaan naar ons hotel om uit te rusten en 's avonds samen de dag af te sluiten.

